

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 741/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wydany w dniu 12 września 2023 roku w sprawie o sygn. akt II K 52/23.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	S. P.	Ogrodzenie, które zniszczył oskarżony i jeden krzew porzeczeki, który uszkodził znajdowały się na działce należącej do P. Ł.- czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 1 zaskarżonego wyroku.	opinia ustna uzupełniająca wydana przez biegłego sądowego z zakresu geodezji i kartografii D. K.	k- 251v-252
2.1.1.2.	S. P.	Zdjęcia lotnicze wydrukowane z Internetu z lat 2002, 2009, 2018 i 2021 zawierające widok działek stron w ww. latach pokazujących, co na	zdjęcia dołączone do akt sprawy	k-244v w zw. z k-201- 204

		nich znajdowało się w tych latach.		
2.1.1.3.	S. P.	Mapy z księgi wieczystej dotyczące działek (...) należących do oskarżonego S. P. i pokrzywdzonego P. Ł..		
wydruk map	k-244v w zw. z k-205-207			
2.1.1.4.	S. P.	Mapa ewidencyjna w skali 1:1000, na której ujęte są działki nr (...) będące własnością oskarżonego S. P. i pokrzywdzonego P. Ł..	mapa ewidencyjna	k-244 v w zw. z k-208
2.1.1.5.	S. P.	Wyrys mapy ewidencyjnej w skali 1:4000 dotyczącej obrębu S., gm. Ł., woj. (...).	wyrys mapy ewidencyjnej	k-244v w zw. z k-243
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1	opinia ustna uzupełniająca wydana przez biegłego sądowego z zakresu geodezji i kartografii D. K.	Opinia zdaniem sądu okręgowego rzetelna, poparta analizą dokumentacji dotyczącej działek oskarżonego S. P. (nr (...)) i pokrzywdzonego P. Ł. (nr (...)) znajdującej się w Starostwie Powiatowym w P. (...) Ponadto biegły odniósł się do dokumentów dołączonych wraz ze złożoną apelacją przez obrońcę oskarżonego. Zarówno ogrodzenie zniszczone przez oskarżonego, jak i krzew porzeczek przez niego uszkodzony w dniu zdarzenia znajdowały się na działce P. Ł.. Wynika to jednoznacznie z analizy dokumentów geodezyjnych dokonanej przez biegłego sądowego geodetę dotyczących obu spornych działek.	
2.1.1.2	Zdjęcia lotnicze wydrukowane z	Dokument, który nie został	

	<p>Internetu z lat 2002, 2009, 2018 i 2021 zawierające widok działek stron w ww. latach pokazujących, co na nich znajdowało się w tych latach.</p>	<p>zakwestionowany przez strony. Wskazuje co znajdowało się na działkach S. P. nr (...) i P. Ł. (nr (...)) w poszczególnych latach. Z. nie pokazują granicy między działkami.</p>	
2.1.1.3	<p>Mapy z księgi wieczystej dotyczące działek (...) należących do oskarżonego S. P. i pokrzywdzonego P. Ł..</p>	<p>Dokumenty, które nie zostały zakwestionowane przez strony postępowania i z którymi zapoznał się biegły sądowy z zakresu kartografii i geodezji D. K.. Dokumenty te nie wpływają na wnioski zawarte w opinii pisemnej wydanej przez ww. biegłego sądowego popartej opinią ustną uzupełniającą wydaną na rozprawie odwoławczej.</p>	
2.1.1.4	<p>Mapa ewidencyjna w skali 1:1000, na której ujęte są działki nr (...) będące własnością oskarżonego S. P. i pokrzywdzonego P. Ł..</p>	<p>Dokument, który nie został zakwestionowany przez strony postępowania i z którym zapoznał się biegły sądowy z zakresu kartografii i geodezji D. K.. Dokument ten nie zmienia wniosków końcowych zawartych w opinii pisemnej wydanej przez ww. biegłego sądowego popartej opinią ustną</p>	

		uzupełniająca wydaną na rozprawie odwoławczej.	
2.1.1.5	Wrys mapy ewidencyjnej w skali I:4000 dotyczącej obrębu S., gm. Ł., woj. (...).	Dokument, który nie został zakwestionowany przez strony postępowania i z którym zapoznał się biegły sądowy z zakresu kartografii i geodezji D. K.. Dokument ten nie zmienia wniosków końcowych zawartych w opinii pisemnej wydanej przez ww. biegłego sądowego popartej opinią ustną uzupełniająca wydaną na rozprawie odwoławczej.	
1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC			

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
Lp.	Zarzut
3.1.	<p>Zarzut pierwszy (1) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego S. P. dotyczył obrazy przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 288§1 kk, poprzez uznanie oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu , podczas gdy oskarżony uważa, że zniszczenie płotu i porzeczeki dokonał na działce należącej do niego, w sytuacji, gdy granica pomiędzy jego działką, a działką P. Ł. nie została wytyczona, co potwierdził w swojej opinii biegły geodeta.</p>
	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Zarzut pierwszy zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji wyczerpująco	

przeprowadził
postępowanie
dowodowe w
przedmiotowej
sprawie
(dopuszczając
dodatkowo dowód
z trzech opinii
różnych biegłych
sądowych : z
zakresu rolnictwa
- ogrodnictwa i
szacunku
nieruchomości dr
inż. W. W., z
dziedziny geodezji
- upraw, w
dziedziny wyceny
nieruchomości,
ruchości, maszyn
urządzeń, upraw
mgr inż. J. D. i
z zakresu geodezji
i kartografii mgr
inż. D. K.)
i dokonał oceny
zebranego materiału
dowodowego. W
kontekście zarzutu z
punktu 1 podnieść
należy, że zniszczone
ogrodzenie przez
oskarżonego
znajdowało się na
działce
pokrzywdzonego P.
Ł.. Podobnie
uszkodzony podczas
tego samego
zdarzenia krzew
porzeczki znajdował
się także na działce
pokrzywdzonego.
Tego rodzaju
ustalenie dokonane
przez sąd meriti
wynika z opinii
pisemnej popartej
opinią ustną wydaną
przez biegłego

sądowego z zakresu geodezji i kartografii D. K.. Na podkreślenie zasługuje fakt, że biegły sądowy zapoznał się z dokumentacją dotyczącą usytuowania działek nr (...) należących do stron i ustalił wynikający z tych dokumentów przebieg granicy pomiędzy tymi działkami i jednoznacznie stwierdził, że zniszczone ogrodzenie i uszkodzony krzew czarnej porzeczki był na działce pokrzywdzonego P. Ł.. Ponadto biegły sądowy D. K. był na miejscu zdarzenia i dokonał oględzin na ww. działkach stron oraz wytyczył prawidłowy przebieg granicy między tymi działkami.

Subiektywne odczucie oskarżonego, że zniszczone ogrodzenie i uszkodzony krzew porzeczki znajdowały się na jego działce nie znajduje oparcia w dokumentacji geodezyjnej. Jest rzeczą oczywistą, że oskarżony ma prawo wystąpić o dokonanie

rozgraniczenia i wytyczenia granicy między jego działką (nr (...)) a działką pokrzywdzonego P. Ł. (nr (...)), ale nie zmienia to faktu, że nie miał prawa niszczyć ogrodzenia rozgraniczającego te działki (które sam postawił z ojcem pokrzywdzonego), gdyż w ten sposób była wytyczona umowna granica między działkami stron wiele lat wstecz przed zaistniałym zdarzeniem.

Oskarżony w dniu zdarzenia wbrew złożonym wyjaśnieniom nie miał podstaw prawnych, aby być przekonany, że zniszczone i uszkodzone krzew czarnej porzeczeki znajdowały się na jego działce. Faktem jest, że w dniu zdarzenia oskarżony zdenerwował się kłótnią z M. Ł. , ale nie uwalnia go to od odpowiedzialności karnej za czyn z art. 288 §1 kk, gdyż dokonał zniszczenia cudzego mienia. Trafnie sąd I instancji podniósł, że oskarżony działał wówczas umyślnie z zamiarem ewentualnym. Sąd

<p>okręgowy podziela także stanowisko sądu I instancji, że do ustalenia własności zniszczonego ogrodzenia i uszkodzonego krzewu porzeczki w realiach przedmiotowej sprawy zastosowanie mają przepisy art. 191 kc i 48 kc.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia czynu z art. 288 § 1 kk lub zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego w miejscu gdzie doszło do uszkodzenia płotu i krzewu porzeczki.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro niezasadny okazał się zarzut pierwszy zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego S. P.,</p>		

to brak było podstaw prawnych do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu. Nie jest również zasadny wniosek obrońcy oskarżonego o zwieszenie postępowania w przedmiotowej sprawie do czasu prawomocnego przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego w miejscu, gdzie doszło do zniszczenia ogrodzenia i uszkodzenia krzewu porzeczki, gdyż na potrzeby toczącego się postępowania karnego powołany biegły sądowy z zakresu kartografii i geodezji ustalił jak powinna przebiegać granica między działkami stron i jednoznacznie wypowiedział się, że zniszczone ogrodzenie i uszkodzony krzew porzeczki znajdowały się na działce pokrzywdzonego.

3.2.

Zarzut drugi (2) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego S. P.

zasadny

częściowo zasadny

	<p>dotyczył obrazy przepisów postępowania, a zwłaszcza art. 4 kpk, art. 92 kpk i art. 410 kpk polegającą na nierozważeniu całokształtu okoliczności ujawnionych w sprawie, co skutkowało błędnym ustaleniem, że materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwala na uznanie oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu.</p>	# niezasadny	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut drugi (2) apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. Aby skutecznie podnosić zarzut naruszenia wynikającej z art. 7 kpk zasady swobodnej oceny dowodów należałoby wykazać, że ustalenia sądu meriti oraz ocena zgromadzonego w niniejszej sprawie istotnego materiału dowodowego z punktu widzenia postawionego oskarżonemu</p>			

zarzutu nie została
poprzedzona
ujawnieniem w toku
rozprawy głównej
całości sprawy
okoliczności sprawy
(art. 410 kpk)
i to w sposób
podyktowany
obowiązkiem
dochodzenia prawdy
(art. 2 § 2
kpk), a nadto
nie była wynikiem
rozważenia
wszystkich
okoliczności
przemawiających
zarówno na korzyść,
jak i na niekorzyść
oskarżonego (art.
4 kpk) oraz
uwzględnieniem
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego
uargumentowane w
uzasadnieniu
wyroku (art.
424§1pkt1 kpk) -
zobacz wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
9 listopada 1990
r., OSNKW 1991 r.,
nr 7-9, poz. 41
oraz wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
3 września 1998 r.,
Prok i Pr. 1999
r., nr 2 poz.6).
Wbrew zarzutowi
zawartemu w
punkcie drugim
apelacji, w ocenie
sądu okręgowego
zasadność ocen i
wniosków
wyprowadzonych
przez sąd I
instancji z dowodów

ujawnionych w toku
przewodu sądowego,
odpowiada zasadom
logicznego
rozumowania i
wskazaniom wiedzy
oraz doświadczenia
życiowego. Fakt ten
nie pozwala na
przyjęcie, iż w
niniejszej sprawie
sąd rejonowy
przekroczył granice
swobodnej oceny
dowodów, a tym
samym, dopuścił się
błędu w ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
zaskarżonego
wyroku, mogącego
mieć wpływ na
treść wydanego
orzeczenia. Wbrew
zarzutowi obrońcy
oskarżonego sąd I
instancji dokonał
oceny wyjaśnień
oskarżonego i
uzasadnił w jakiej
części dał im wiarę,
a w jakiej odmówił
wiary. Sąd I instancji
dokonał również
oceny zeznań
przesłuchanych
świadków P. Ł., M.
Ł., S. Ł. oraz I.
P. i wskazał w
jakiej części dał im
wiarę, a jakiej części
odmówił wiary i
dlaczego. Ponadto
sąd I instancji
dokonał oceny
trzech opinii
pisemnych
wydanych przez
biegłych sądowych

z zakresu rolnictwa
- ogrodnictwa i
szacunku
nieruchomości dr
inż. W. W., z
dziedziny geodezji
- upraw, wyceny
nieruchomości,
ruchości, maszyn
urządzeń, upraw
mgr inż. J. D. i
z zakresu geodezji
i kartografii mgr
inż. D. K.. Opinie
te są rzetelne i
także w ocenie
sądu okręgowego nie
budzą wątpliwości.
W aspekcie
kwestionowania
przez oskarżonego
wysokości
wyrządzonej szkody
biegły sądowy J. D.
szczegółowo wskazał
w jakiej wysokości
wydatki są
niezbędne na
odtworzenie
zniszczonego przez
oskarżonego
ogrodzenia. Sposób
ich wyliczenia nie
został
zakwestionowany
przez oskarżonego.
Reasumując
dokonana ocena
ujawnionego w toku
przewodu sądowego
materiału
dowodowego
pozostaje pod
ochroną art. 7
kpk. Aktualne są
rozważania sądu
okręgowego zawarte
w punkcie 3.1
uzasadnienia.

Wniosek		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia czynu z art. 288 § 1 kk lub zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego w miejscu gdzie doszło do uszkodzenia płotu i krzewu porzeczeki.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro niezasadny okazał się zarzut drugi zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego S. P., to brak było podstaw prawnych do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu. Nie jest również zasadny wniosek obrońcy oskarżonego o zwieszenie postępowania w przedmiotowej</p>		

<p>sprawie do czasu prawomocnego przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego w miejscu gdzie doszło do zniszczenia ogrodzenia i uszkodzenia krzewu porzeczki, gdyż na potrzeby toczącego się postępowania karnego powołany biegły sądowy z zakresu kartografii i geodezji ustalił jak powinna przebiegać granica między działkami stron i jednoznacznie wypowiedział się, że zniszczone ogrodzenie i uszkodzony krzew porzeczki znajdowały się na działce pokrzywdzonego.</p>			
<p>3.3.</p>	<p>Zarzut trzeci (3) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego S. P. dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającego wpływ na treść orzeczenia, poprzez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się zarzuczonego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za</p>			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut trzeci zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia.		
Wniosek		
O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia czynu z art. 288 § 1 kk lub zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego w miejscu gdzie doszło do uszkodzenia płotu i krzewu porzeczeki.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Skoro niezasadny okazał się zarzut trzeci zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego S. P.,		

to brak było podstaw prawnych do zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia oskarżonego od przypisanego mu czynu. Nie jest również zasadny wniosek obrońcy oskarżonego o zwieszenie postępowania w przedmiotowej sprawie do czasu prawomocnego przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego w miejscu, gdzie doszło do zniszczenia ogrodzenia i uszkodzenia krzewu porzeczek, gdyż na potrzeby toczącego się postępowania karnego powołany biegły sądowy z zakresu kartografii i geodezji ustalił jak powinna przebiegać granica między działkami stron i jednoznacznie wypowiedział się, że zniszczone ogrodzenie i uszkodzony krzew porzeczek znajdowały się na działce pokrzywdzonego.

3.4.

Zarzut czwarty (4) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego S. P.

zasadny

częściowo zasadny

	<p>dotyczył niewspółmierności kary grzywny wymierzonej oskarżonemu przy przyjęciu jego winy, a także obciążenia go kosztami postępowania w całości.</p>	# niezasadny	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut czwarty (4) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego S. P. nie zasługuje na uwzględnienie. Rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary zachodzi wtedy, gdy suma zastosowanych kar i środków karnych za przypisane oskarżonemu przestępstwo nie uwzględnia należycie stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celu kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, z jednoczesnym uwzględnieniem celów</p>			

zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego por. na gruncie Kodeksu karnego z 1969 r. : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 1974 r., opubl. OSNKW 1974, z.11, poz. 213). Jak czytamy w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1973 r. (OSNPG 1974, z. 3-4, poz.51) , rażąca niewspółmierność kary, o której mowa w art. 387 pkt 4 (ob.438 pkt.4) kpk zachodzić może tylko wówczas, gdyby na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji rewizyjnej (obecnie odwoławczej) w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 50 (obecnie 53 kk) oraz zasad ukształtowanych w

orzecznictwie Sądu Najwyższego. W realiach przedmiotowej sprawy czyn przypisany oskarżonemu jest zagrożony karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Sąd I instancji orzekł oskarżonemu przy zastosowaniu art. 37a§1 kk karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 złotych. Podnieść należy, że w aktualnie obowiązującym stanie prawnym (od 01.10.2023 r.) wysokość minimalnej kary grzywny przy zastosowaniu art. 37a§1 kk wynosi 150 stawek dziennych. Wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych, a więc w wysokości prawie minimalnej (100 stawek dziennych) obowiązującej w kodeksie karnym w dniu zdarzenia, nie może być postrzegane w kategoriach rażąco niewspółmiernie surowej kary.

<p>Ustalona jedna stawka dzienna kary grzywny na kwotę 20 złotych w przypadku oskarżonego, który pracuje zarobkowo także nie może być postrzegana jako wygórowana. Reasumując zarzut niewspółmierności kary grzywny wymierzonej oskarżonemu nie zasługuje na uwzględnienie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O wymierzenie kary grzywny w niższej wysokości i zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro niezasadny okazał się zarzut czwarty zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego, to brak było podstaw prawnych do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez obrońcę oskarżonego i wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w niższej</p>		

wysokości. Również sąd okręgowy nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie przed sądem I instancji. Oskarżony nie ma nikogo na utrzymaniu, pracuje w P. w P. i zarabia 3000 złotych netto miesięcznie. Ponadto ma gospodarstwo rolne o powierzchni 6,7 ha. Jego sytuacja materialna nie uzasadnia zwolnienia od kosztów sądowych za postępowanie przed sądem I instancji.

3.5.

Obrońca oskarżonego wniósł dodatkowo zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wydane w dniu 11 października 2023 roku w przedmiotowej sprawie (k-182) o uzupełnieniu wyroku w przedmiocie kosztów sądowych, w którym sąd I instancji zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1986,26 złotych

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

tytułem zwrotu poniesionych wydatków. Wysokość zasądzonych dodatkowo zwrotu wydatków wynika z zasądzonej kwoty 1986,26 złotych przez sąd I instancji w dniu 11 października 2023 roku na rzecz biegłego sądowego geodety D. K. z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie pisemnej opinii w przedmiotowej sprawie.

Obrońca oskarżonego zaskarżonemu postanowieniu zarzucił obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 440 kpk mający wpływ na treść zażalenia w sytuacji gdyby sąd II instancji uchylił wyrok do ponownego rozpoznania lub uniewinnił oskarżonego.

Obrońca oskarżonego zarzucił także błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść orzeczenia, poprzez przyjęcie, że

	oskarżony powinien pokryć wydatki w sprawie, kiedy wniósł on apelację od wyroku.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zażalenie obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie Trafnie podniósł sąd rejonowy, że zgodnie z treścią art. 618 § 1 pkt 9 kpk wydatki Skarbu Państwa obejmują należności bieżące, a zatem mógł tymi wydatkami obciążyć oskarżonego na podstawie art. 626 § 2 kpk.		
Wniosek		
O uchylenie zaskarżonego postanowienia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Skoro bezzasadne okazały się zarzuty podniesione w zażaleniu obrońcy		

oskarżonego, to brak było podstaw prawnych do uchylenia zaskarżonego postanowienia.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Sąd okręgowy utrzymał w mocy w zasadniczej części wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wydany w dniu 12 września 2023 roku w sprawie o sygn. akt II K 52/23 na mocy, którego uznano oskarżonego za		

winnego dokonania przypisanego mu czynu w punkcie 1 wypełniającego dyspozycję art. 288 § 1 kk i na podstawie tego przepisu w zw. z art. 37a § 1 kk wymierzono oskarżonemu karę 120 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

W punkcie 2 sąd I instancji na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł od oskarżonego S. P. na rzecz pokrzywdzonego P. Ł. kwotę 4011 złotych tytułem naprawienia w całości wyrządzonej szkody przestępstwem.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Skoro zarzuty podniesione w apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego S. P. nie zasługiwały na uwzględnienie, a także brak było podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku sądu I instancji z urzędu, to po uzupełnieniu podstawy prawnej

<p>skazania o art. 4 § 1 kpk, w pozostałej części należało zaskarżony wyrok utrzymać w mocy.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną skazania o art. 4 § 1 kpk</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Sąd I instancji skazując oskarżonego za przestępstwo z art. 288 § 1 kk zastosował przepis art. 37a § 1 kk i wymierzył S. P. za przypisany mu czyn 120 stawek dziennych grzywny. Wymierzenie kary grzywny w tej wysokości było możliwe w obowiązującym stanie prawnym w dniu popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu. Natomiast od 1</p>		

<p>października 2023 roku przy zastosowaniu art. 37a § 1 kk minimalna wysokość orzekanej kary grzywny wynosi 150 stawek dziennych, sąd należało w podstawie prawnej skazania powołać także przepis art. 4 § 1 kk.</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia i</p>			

umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
Punkt 3 wyroku sądu okręgowego.	Sąd okręgowy utrzymał w mocy zaskarżone przez obrońcę oskarżonego postanowienie Rejonowego w P. wydane w dniu 11 października 2023 roku w przedmiotowej sprawie (k-182) o uzupełnieniu wyroku w przedmiocie kosztów sądowych w ten sposób, że sąd		

I instancji zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1986,26 złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków. Wysokość zasądzonych dodatkowo zwrotu wydatków wynika z zasądzonej kwoty 1986,26 złotych przez sąd I instancji w dniu 11 października 2023 roku na rzecz biegłego sądowego geodety D. K. z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie pisemnej opinii w przedmiotowej sprawie.

Trafnie podniósł sąd rejonowy, że zgodnie z treścią art. 618 § 1 pkt 9 kpk wydatki Skarbu Państwa obejmują należności biegłych, a zatem mógł tymi wydatkami obciążyć oskarżonego.

Zażalenie obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż sąd okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w zasadniczej części, uzupełniając jedynie podstawę prawną skazania

	oskarżonego o art. 4 § 1 kk.	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 4 wyroku sądu okręgowego.	Sąd okręgowy na podstawie art. 624 § 1 kk zwolnił oskarżonego S. P. od opłaty za drugą instancję i zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze mając na uwadze fakt, iż został on obciążony kosztami sądowymi za postępowanie przed sądem I instancji i są one na tyle wysokie, że obciążanie oskarżonego dodatkowo ponoszeniem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze byłoby zbyt uciążliwe dla niego.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego S. P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest ustalenie, że oskarżony popełnił przypisany mu czyn z art. 288 § 1 kk		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana